

Tennispelaajien pitkä odotus päättyy kesän jälkeen

- ▶ Hallin puuttuminen on jarruttanut tenniksen kehitystä Imatralla, vaikka vuosien varrelle mahtuu
- aktiivisiakin ajanjaksoja.

KALLE SIPILÄINEN

IMATRAN TENNIS on toiminut 65 vuotta, mutta aina ilman lajille pyhitettyjä omia tiloja.

Syyskuun alussa pitkä odotus päättyy, kun Ukonniemen tennishalli avaa ovensa mailapeliin harrastajien iloksi.

Sisähallejasymtyi 70–80-luvuilla nopeasti ympäri Suomen myös Imatraa huomattavasti pienempiin kuntiin.

Täälläkin hallin rakentamiseksi on tehty useita yrityksiä, mutta vasta nyt aika oli kypsä hankkeen toteuttamiseen.

– Luulen, että suurin syy oli se, että seuralla oli esittävä uskottava suunnitelma ja kaupunkikin suhtautui hankkeeseen myönteisesti, arvelee Imatran Tennisin junioritoimintaa 80-luvulla vetänyt Veikko Hämäläinen.

Hämäläinen kuuluu hallin hankkeen puuhamiehiin Markku Puuskan, Erkki Oravan ja Jarkko Männynsalon kanssa.

Ukonniemen tennishalli avaa ovensa syyskuussa. Pelaamaan pääsee normaalin sisäpelikauden ajan eli toukokuuhun asti. Veikko Hämäläinen kuuluu hallin hankkeen puuhamiehiin.

Vaikka hallin puuttuminen on jarruttanut lajin kehitystä, kaupungin tennishistoria kattaa myös hyvin aktiivisia ajanjaksoja.

70-luvulla maan huiput kohtasivat Imatralla ”rahakisoissa”. Pelipaikkana oli muun muassa Vuoksenniskan koulun liikuntasali.

Vuonna 1985 Imatran Ten-

nis järjesti 40-vuotiskutsukilpailun urheilutalolla.

Mukana oli kahdeksan Suomen A-luokan parasta pelaajaa, heidän joukossaan Olli Rahnasto ja Veli Paloheimo.

Myös Imatralta on noussut muutamia kansallisia huippupelaajia.

Kirkkaimpia tähtiä heistä

ovat maan tennisjoukkueen kapteenina 70-luvulla toiminut Raimo Suominen ja maailmanlistalla 200 joukkoon 90-luvulla kivunnut Tapio Nurminen.

Junioritoiminta eli voimakkainta aikaansa 80-luvulla.

Harjoituspaikkoina olivat koulujen salit, urheilutalo sekä Lappeenrannan tennishalli, jossa oli silloin uudennainen Boltex-alusta.

– Pääkaupunkiseudun tenniskuvioissa nykyäänkin vaikuttava Nurminen on lähtöisin juuri sen alkaisesta juniorikaartista, kertoo Hämäläinen.

Samana vuosikymmenenä harrastajien määrä oli muutenkin runsaimmillaan, kun mukana oli reilut 300 pelaajaa. Nykyään harrastajia on toistasataa.

– Lahjakkaita palloilulajien junioreita on Imatralla edelleen, myös tennikseen.

Tähän asti junioritoiminnan laajentaminen on ollut kuitenkin ”kahdella terällä miekkailua”.

– Kesällä pelipaikkoja on ollut, mutta talvi on tuonut omat rajoituksensa harjoitteluun.

Lahjakkaita palloilulajien junioreita on Imatralla edelleen, myös tennikseen.

Veikko Hämäläinen

Ulkokenttiä Imatralla on ollut enimmillään noin 30. Nyt toimivia kenttiä on kymmenkunta.

– Viime vuosikymmeninä kehitystä on tapahtunut etupäässä pelikenttien parantumisessa.

– On ymmärretty, mitä terveelliset ja turvalliset pelialustat merkitsevät.

Menestyvä junioritoiminta vaatii kuitenkin hyvät ympärivuotiset olosuhteet lajitekniikan opetteluun sekä kaluston, kuten lyöntiseinät, pallotykkit ja videolaitteistot.

– A-tasolle ei riitä pelkkä lahiakkuus, vaan kehittymi-

nen vaatii johdonmukaista harjoittelua 6–10 kertaa viikossa 4–6 vuoden ajan, painottaa Hämäläinen.

Ohjattu kurssi- ja koulutus-toiminta aloitetaan uudessa hallissa jaksottaisesti.

Hämäläinen tarkentaa, ettei hallia rakenneta vain koulimaan Imatralle huippupelaajia, vaan se tulee kaikkien harrastajien käyttöön.

– Vastustajan voittaminen on kuitenkin hienoa, oltiin sitten junioreita tai senioreita. Häviäminen taas kasvat-
taa luonnetta.

Kaiken tasoiset tenniksen harrastajat aiotaan pitää mielessä myös taksoja pohdittaessa. Näillä näkymin tunnin vuoro maksaa parikymppiä.

Kahden kentän hallissa voi mahdollisuuksien mukaan pelata muitakin pelejä, kuten sulkapalloa. Pelialustaksi tulee paksu Boltex-matto.

– Kunto- ja harrasteliikunnan tulee olla haasteellista mutta samalla miellyttävää, painottaa Hämäläinen olosuhteiden merkitystä

Tenniksen junioritoiminta oli Imatralla aktiivisimmillaan 80-luvulla. Kuvassa junioreita vuosikymmenen loppupuolelta.